

ger frk. Krog bl. a., at der vanskelig kunde findes et bedre middel til at gjøre kvinderne tilfredse med at have valgt en loyal fremgangsmaade end netop denne allusion. Og med hensyn til en anden ytring af hr. Berner om det forhastede af kvinderne allerede nu at ville forlange politisk stemmeret, saa beviser frk. Krog med tal, at 1889 er det første aar, sagen *kan* komme frem for storthinget, »sandsynligst er det, at behandlingen udsættes til 1891.« Der vil altsaa gaa 5 aar, inden man kan faa manifesteret storthingets stemning ligeoverfor denne sag«, og uden at tiltro sig »den ringeste profetiske evne« tror frk. Krog dog at kunne forudsige, at forslaget vil falde første gang, det kommer frem til debat. — »Dét vil vist ogsaa vare nogle aar,« siger frk. Krog videre, »førend vort krav om, at kvinderne skal gjøres valgbare, vil have praktiske følger«, og hun mener, at det vil være det næste aarhundrede forbeholdt at se en valgkreds kaare en kvindelig repræsentant. — Vi andre kan jo tænke derom, hvad vi vil, men vi kan sikkerlig gjøre frk. Krogs ord til vore, naar hun siger, at denne udkaarede maa »have givet bedre vidnesbyrd om sine kvalifikationer til dette hverv end nogen mandlig repræsentant — — — at vi ved, hun vil have den behørige modenhed, ligesom vi ved, at de uafhængig stillede kvinder nu er modne nok til at udøve saa elementære politiske pligter som den at afgive sin stemme.«

Dansk kvindesamfunds småskrifter.

Dansk kvindesamfunds småskrifter nr. 2 indeholder en afhandling af hr. Emil Elberling om kvindens stilling i det offentlige liv. Denne afhandling, der væsentlig er en historisk oversigt over kvindens deltagelse i det offentlige liv, kan sikkert regne på stor interesse hos kvindesagens venner. Man vinder gennem den et let og lærerigt overblik over, hvad der er nået, og få desuden tillid til fremtiden.

Forfatteren minder først om, hvorledes der findes mange eksempler på kvinder, der med ære have hersket over store